

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005785 20 Кж 14
Бања Лука, 23.03.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог М.Р., због стицаја кривичних дјела убиства из члана 148. став 1. и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Бијељини и бранилаца оптуженог, адвоката В.Л. из Б. и Д.Т. из С., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 18 К 2 од 18.12.2019. године, након одржане сједнице вијећа у присуству републичког јавног тужиоца Живане Бајић, оптуженог и његовог браниоца, адвоката В.Л., а у одсутности уредно обавјештеног браниоца Д.Т., дана 23.03.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалби бранилаца оптуженог М.Р., укида се пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 18 К 2 од 18.12.2019. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 18 К 2 од 18.12.2019. године, оглашен је кривим оптужени М.Р., због стицаја кривичних дјела убиства из члана 148. став 1. у вези са чланом 11. став 3. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 49/03, са измјенама - у даљем тексту: КЗ РС), за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) мјесеци и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. КЗ РС, те му је за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) мјесеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 7 (седам) мјесеца, у коју казну му је урачунато вријеме проведено у притвору. Истом пресудом, на основу члана 399. став 7. КЗ РС, оптуженом је изречена и мјера безбједности одузимања пиштоља марке „Сиг Сауер“ калибра 9 мм серијског броја ..., као предмет употребљен за извршење кривичног дјела, На основу члана 96. став 2. и члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 3.917,34 КМ и на име паушала износ од 500,00 КМ, а све у року од 30 дана од дана правоснажности те пресуде, под пријетњом мјера принудног извршења, док је

на основу члана 108. став 3. ЗКП РС оштећени Небојша Гламочанин са имовинско правним захтјевом упућен на парницу.

Против наведене пресуде жалбу су, благовремено, изјавили окружни јавни тужилац у Бијељини (у даљем тексту: тужилац) и браниоци оптуженог. Тужилац је жалбу изјавио због погрешно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи, тако што ће се оптужени огласити кривим за кривично дјело убиства из члана 148. став 1. КЗ РС, те да му се изрекне јединствена казна затвора за оба кривична дјела или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Бранилац оптуженог, адвокат В.Л. из Б., жалбу је изјавио из свих жалбених основа, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или да се иста укине и предмет врати на поновно суђење.

Бранилац оптуженог, адвокат Д.Т. из С., жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка и због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се оптужени ослободи од оптужбе, тврдњом да је поступао у нужној одбрани.

Браниоци оптуженог су у својим писменим одговорима на жалбу тужиоца предложили да се та жалба одбије као неоснована, док тужилац није подносио писмени одговор на жалбе бранилаца оптуженог.

У сједници вијећа, која је у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС, одржана у одсуству уредно обавјештеног браниоца Д.Т., републички јавни тужилац је изјавила да остаје у цијелости код навода из жалбе окружног тужиоца, те је одустала од приједлога те жалбе о преиначењу побијане пресуде, већ је остала само код приједлога да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Бранилац оптуженог, адвокат Л. је изложио жалбу, остајући код разлога и приједлога садржаних у њеном образложењу, као и код писменог одговора на жалбу тужиоца, те је оптужени подржао жалбе својих бранилаца.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбе и одговоре бранилаца на жалбу тужиоца, одлучено је као у изреци овог рјешења, из слједећих разлога:

Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде, жалбе бранилаца оптуженог указују на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, те жалба браниоца Л. указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка, садржане у одредби члана 311. став 1. тачке з), к) и ј) и став 2. ЗКП РС. Дакле, обе жалбе указују на повреде права на одбрану оптуженог, те жалба браниоца Лондровића указује да се пресуда заснива на незаконитим доказима, на неразумљивост изреке пресуде и њеној противријечности са разлозима, на изостанак разлога о одлучним чињеницама, на повреду одредбе члана 321. ЗКП РС, као и на неправилну примјену појединих одредаба ЗКП РС, које су по ставу ове жалбе биле од утицаја на законито и правилно доношење пресуде.

У оквиру чињеничне основе побијане пресуде, аргументима изнесеним у жалбама тужиоца и бранилаца оптуженог се оспорава правилност оцјене изведених доказа оптужбе и одбране, па слиједом тога и правилност утврђења одлучних чињеница. Тако жалба тужиоца тврди да спроведени докази потврђују тврдњу оптужбе да је оптужени починио кривично дјело убиства из члана 148. став 1. КЗ РС, те да се никако не ради о прекорачењу нужне одбране, док жалбе бранилаца оптуженог износе тврдњу да спроведени докази не потврђују утврђење првостепеног суда да је оптужени починио кривично дјело убиства у прекорачењу нужне одбране у стању јаке раздражености изазване нападом другог (нападача) из члана 148. став 1. у вези са чланом 11. став 3. КЗ РС, за које је побијаном пресудом оглашен кривим, а што је све за последицу, по ставу ових жалби, довело до повреде Кривичног закона. Жалбе оба браниоца, када је у питању кривично дјело убиства, тврде да је оптужени поступао у нужној одбрани.

Надаље, у жалбама тужиоца и браниоца Л., оспорава се правилност побијане пресуде и у погледу одлуке о казни, па тако тужилац у жалби истиче да је првостепени суд прецијенио олакшавајуће, а да није у довољној мјери цијенио отежавајуће околности утврђене на страни оптуженог. Жалба браниоца наглашава да је казна затвора, изречена том пресудом, превисоко одмјерена, у ком правцу је постављен приједлог, да се та казна смањи.

Цијенећи изнесене приговоре жалбе браниоца Л. у основу побијања пресуде због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, овај суд оцијењује да су ти приговори основани.

Наиме, основани су жалбени приговори овог браниоца оптуженог да је изрека побијане пресуде неразумљива и противријечна сама себи, обзиром да је у истој наведено да је оптужени починио кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. КЗ РС, а затим му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) мјесеца за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. КЗ РС.

Исто тако, основано се овом жалбом указује и на неразумљивост изреке побијане пресуде у дијелу у којем је првостепени суд оптуженом утврђивао појединачне казне затвора за свако кривично дјело, те је, између осталог, примјенио и одредбу члана 38. став 1. КЗ РС, која се односи на ублажавање казне, када закон предвиђа да се учинилац може блаже казнити, а да при том, ни за једно кривично дјело није утврдио казну испод границе прописане законом, нити је примјенио блажу врсту казне, већ је одмјерио казне затвора у границама прописане законом за свако кривично дјело.

Надаље, основано се у жалби браниоца Л. истиче да побијана пресуда не садржи разлоге о одлучној чињеници, односно, не садржи уопште разлоге за свој закључак да је оптужени оба кривична дјела починио са директним умишљајем, осим констатације на страни 24. да је оптужени оба дјела починио са директним умишљајем и то у дијелу образложења који се односи на одмјеравање казне оптуженом.

Основани су и жалбени приговори да побијана пресуда није дала разлоге о одлучној чињеници, односно о приговорима одбране изнесеним на поновљеном претресу пред првостепеним судом да је у погледу кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. КЗ РС, повређен принцип „reformatio in reius“ садржан у одредби члана 321. ЗКП РС.

Из наведеног произилази да су основани жалбени приговори браниоца оптуженог засновани на тврдњи да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Због тога је ваљало уважавањем жалби бранилаца оптуженог, побијану пресуду укинути на основу члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС, те предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

Како је пресуда укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка, а због тих повреда овај суд не може испитати правилност чињеничне основе побијане пресуде, то ће првостепени суд у наставку поступка отклонити наведене битне повреде, а оцјениће и остале приговоре из жалби бранилаца оптуженог и окружног јавног тужиоца, којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, те приговоре из жалбе адвоката Лондровића у дијелу који се односи на повреду принципа забране „reformatio in reius“ из члана 321. ЗКП РС у погледу кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја, након чега ће све доказе оцијенити на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, а пресуду образложити на начин који прописује одредба члана 304. став 7. ЗКП РС.

Само ако тако поступи, првостепени суд ће у овој кривичноправној ствари моћи донијети правилну и закониту пресуду.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић